

Rajchlovi jde Mikš po krku: Právnicka a předsedu PRO chtějí zbavit zaměstnání. Advokátní komora v roli policie? To tady nebylo ani za Rakouska či za komunistů. Václav Klaus měl pravdu. Noví feudálové nenávidí svoboda slova. Protestují!

protiproud.info/politika/7331-rajchlovi-jde-miks-po-krku-pravnika-a-predsedu-pro-chteji-zbavit-zamestnani-advokatni-komora-v-rolu-policie-to-tady-nebylo-ani-za-rakouska-ci-za-komunistu-vaclav-klaus-mel-pravdu-novi-feudalove-nenavidi-svoboda-slova-protestuji.htm

25. 7. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

Zdeněk Koudelka považuje za nepřijatelné, aby byli advokáti trestáni za své politické názory a postoje, jež nejsou vládě po chuti - a především odmítá, aby se profesní organizace s povinným členstvím stávala nástrojem totalitní moci v její snaze umlčet opozici

Na předsedu strany PRO a advokáta Jindřicha Rajchla v rámci advokátní komory byla podána kárná žaloba kvůli jeho veřejně projeveným názorům, tuto pravomoc má předseda kontrolní rady advokátní komory, kterým je Jan Mikš.

Jindřich Rajchl napsal v říjnu 2022 na facebooku text, v němž vládní političky Pekarovou Adamovou, Černochovou a Drábovou označil za zastydlé pubertáčky, jejichž vrcholem hrdinství je obléknout si infantilní tričko s obscénním vzkazem Putinovi. Dále uvedl citát s odkazem na autora - spisovatele a nositele Nobelovy ceny Ernesta Hemingwaye: „*Věřím, že všichni ti, kteří těží z války a přispívají k jejímu vzniku, by měli být zastřeleni hned první den občany své země.*“, bez uvedení konkrétního zdroje (knihy, rozhovoru), kde tato slova měl Hemingway uvést.

Rašín i Clementis

Advokáti již tradičně jsou politicky činní a někdy si vysloužili pronásledování od vládní moci. Politiku dělali v různých stranách. Státoprávní (národní) demokrat Alois Rašín byl jako advokát v roce 1916 odsouzen k trestu smrti a zachránila jej milost nového císaře Karla, později se stal ministrem financí. Advokátem byl komunista a pozdější ministr zahraničí Vladimír Clementis, u kterého začínal jako advokátní koncipient další komunista a pozdější prezident Gustáv Husák. Pro svou politickou činnost byl Clementis popraven a Husák dostal doživotí. Nebyli však pronásledováni za politickou činnost advokátní komorou.

Ovšem současný předseda advokátní komory Robert Němec v [článku](#) v Advokátním deníku 22. 2. 2023 uvedl: „*Domnívám se, že v dané situaci je na místě apelovat na politicky angažované advokátky a advokáty, a to zejména ty, kteří se v rámci politické soutěže orientují na skupiny voličů, jež nejsou spokojeny se stávajícím demokratickým systémem a převažující zahraničně politickou orientací České republiky, aby zvážili, zda by neměli po dobu své politické angažovanosti výkon advokacie pozastavit, aby jejich projevy nebyly dávány do souvislosti s advokací. Byl bych velmi rád,*

aby si tyto kolegyně a kolegové uvědomili, že pro řadu advokátek a advokátů nejsou jejich projevy přijatelné a mají potřebu se od nich distancovat. Vzhledem k tomu, že členství v České advokátní komoře je nezbytnou podmínkou výkonu advokacie, se však nemohou advokátky a advokáti, pro něž je advokacie jediným povoláním, od výše zmíněných projevů distancovat tím, že by z České advokátní komory vystoupili.“

Čtěte ZDE: Řehkova lež: Že od první chvíle budeme ve válce s Ruskem? O tom rozhodují poslanci, ne generálové! Členství v NATO nás k válce nezavazuje. Jarek Nohavica: Pánové nahoře, běžte si válčit sami a vaši věrní s vámi. Chceme mír!

Komora jde do politiky

Při slovech „převažující zahraničně politickou orientací“ jsem si vzpomněl na podobné výroky z pomnichovské republiky či Protektorátu Čechy a Morava o prosazování převažující zahraničně politické orientace na Německo a další státy Osy, i na noviny z doby totality před rokem 1989 horující pro zahraničně politickou orientaci na Sovětský svaz a země socialistického tábora. Prostě jednou jsme se orientovali na Německo, jindy na Sovětský svaz a dnes je to na jinou mocnost. Advokáti mají právo proti vládě vystupovat či ji svými projevy podkuřovat. Toto právo však nemá advokátní komora. Ta nemá vstupovat do politiky, ale hájit zájmy advokátů. Do politiky už

nesmí vstupovat proto, že je organizací všech advokátů, nejen těch provládních. Kárnou žalobou na Jindřicha Rajchla však do politiky vstoupila.

Dříve byla nejpolitičtější komoru lékařská komora. Za předsedů Ratha a Kupky se stala významným mocenským hráčem. Známy je pokus Davida Ratha, aby jako předseda komory byl zároveň ministr zdravotnictví, čemuž zabránil prezident Václav Klaus, který jej v roce 2005 odmítl jmenovat ministrem, dokud se nevzdá funkce předsedy lékařské komory. Následně jako ministr chtěl Rath prosadit zákon o veřejných neziskových ústavních zdravotnicích zařízeních, které by vznikly ze stávajících nemocnic a kde by nově měla lékařská komora podíl na jejich správě. Tento zákon narazil u Ústavního soudu, který zrušil povinné převádění krajských a městských nemocnic na tuto formu, a následně byl zcela zrušen Parlamentem. Vysoká političnost lékařské komory za Ratha i Kubka je pochopitelná, protože ve zdravotnictví se točí obrovské veřejné peníze. Ovšem ani lékařská komora netrestala lékaře za jejich politickou činnost. Přitom řada poslanců, senátorů i ministrů zdravotnictví byli a jsou lékaři.

Advokátní komora za předchozích vedení ve srovnání s lékařskou komorou, kde probíhaly boje mezi skupinami nemocničních a soukromých lékařů, působila jako oáza nepolitčnosti. To se však změnilo. Přitom je to proti zájmům komory samotné. Komora by měla mít naopak radost z různého politického zaměření advokátů, protože pak může počítat s tím, že v Parlamentu bude mít vždy nějaké advokáty, na které se bude moci v rámci zákonodárného procesu obracet, ať už uspěje u voleb kdokoli.

Čtěte ZDE: Válkychtivá vláda chce mít volnou ruku: Vojáci v roli politiků? Zabít nepohodlné myšlenky! Společnost VRAŽDY s.r.o. Jak obejít parlament? Článek 5 NATO nás k válce nezavazuje! Žádné "od první minuty", jak si myslí generál

Už vadí i Hemingway?

Kárná žaloba je za to, že Jindřich Rajchl jako opoziční politik hlásící se k mírové politice označí provládní političky za zastydlé pubertáčky v rámci kritiky vládní militaristické politiky, což se někomu nemusí líbit, ale vztahu mezi advokátem Jindřichem Rajchlem a jeho klienty v rámci výkonu advokacie se to netýká. Jestli se klientům J. Rajchla nelíbí jeho názory, mohou nad nimi mávnout rukou, nebo s ním mohou ukončit spolupráci. To je jejich rozhodnutí. Advokátní komoře nepatří do tohoto vztahu vstupovat.

To, že součástí skutku, pro který byla kárná žaloba podána, je citát světového spisovatele a nositele Nobelovy ceny za literaturu Ernesta Hemingwaye, by bylo směšně trapné, pokud by to však nebylo myšleno vážně. Pak je to úděsné. Místopředseda kontrolní rady advokátní komory Petr Smejkal citát zhodnotil tak, že Rajchl nepřímou vyzval k likvidaci političek. I kdyby tomu tak bylo, nepříslušelo by věc hodnotit advokátní komoře, ale policii v rámci trestního řízení. Citaci výroku světového spisovatele jako výzvu k likvidaci nevnímám. To, že to tak vnímá Petr Smejkal je výpovědí o něm, ne o Jindřichu Rajchlovi.

Hemingway byl účastníkem první světové války na italské frontě, kde byl raněn v bitvě na Piavě, občanské války ve Španělsku i druhé světové války na západní frontě. Poznal opakovaně válku osobně. To, že Jindřich Rajchl pro prezentaci svého mírového politického stanoviska proti vládnímu militarismu, užil předmětný citát je logické.

Zkoušeli to na Vondráčka

K pokusu zatahovat advokátní komoru do politiky však někdy sahají i někteří advokáti. Jeden pražský advokát podal v listopadu 2021 advokátní komoře podnět ke kárné žalobě na advokáta a tehdejšího předsedu Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka za to, že navštívil jako předseda sněmovny prezidenta republiky Miloše Zemana v nemocnici. Tehdy probíhal pokus o puč zbavit prezidenta Zemana jeho pravomocí, čemuž i návštěva Radka Vondráčka zabránila. Především však šlo o to, že Radek Vondráček nejednal jako advokát, ale jako ústavní, demokraticky zvolený činitel.

Čtěte ZDE: Máme právo na odpor proti politice bídy a války: Musíme bojovat za cizí zájmy? Válečnický ryk našich vládních politiků. Odmítněme protiruské sankce. Ústava připouští pouze obranou válku. Braňme se, dokud je čas!

Je mimo jakoukoliv zákonnou působnost, ale i vlastní smysl existence advokátní komory posuzovat a hodnotit ústavní jednání předsedy Poslanecké sněmovny s prezidentem republiky jako hlavou státu. Nejen předseda Poslanecké sněmovny, ale i každý

poslanec při výkonu své funkce jedná v rámci reprezentativního mandátu, kdy není podle ústavy vázán žádnými příkazy, tedy ani jakkoliv nazvanými příkazy profesních komor.

Podnět byl motivován politickou nevraživostí. To však není důvod pro zneužívání orgánů advokátní komory ze strany podatele podnětu. Kdyby Radek Vondráček byl porodní asistentkou, podal by snad někdo udání na Komoru porodních bab? Jde o příklad absurdní, ale je to absurdní příklad na absurdní podnět.

Z letopisů boje proti Zemanovi

Radek Vondráček šel za hlavou státu na jeho pozvání. Za hlavou státu se chodí i do nemocnice. Rozhodující je vůle hlavy státu, koho chce přijmout. Při této návštěvě prezident rozhodl o svolání nově zvolené Poslanecké sněmovny, protože šlo o jeho ústavní pravomoc a ústavní pravomoci nebyl zbaven. Žádné usnesení obou komor Parlamentu podle čl. 66 Ústavy o zbavení prezidenta pravomocí nebylo přijato. Prezident Miloš Zeman byl řádně zvolen opakovaně prezidentem republiky.

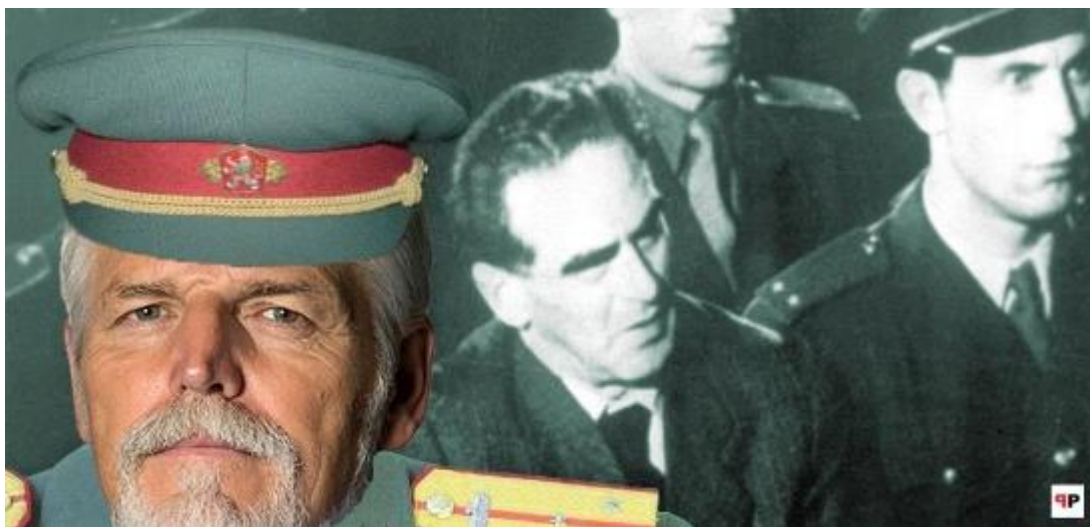
I studentu práva po absolvování zkoušky z ústavního práva musí být zřejmé, že advokátní komora nemůže posuzovat a kontrolovat ústavní akt prezidenta republiky o svolání Poslanecké sněmovny a obsah jednání mezi prezidentem republiky a předsedou Poslanecké sněmovny. Na prezidenta se nevztahuje zákoník práce. Může své ústavní funkce – například podpis zákona či jmenovací dekret učinit v hradní kanceláři, nemocnici i v domácím léčení. Prezidentovy akty z nemocnice jsou platné. Tvrzení podatele podnětu, že snad prezident nebyl dle nemocnice schopen žádné duševní činnosti, je výrok, který neměl oporu ani ve zveřejněných částech stanoviska nemocnice. Navíc byly v podnětu znevažující výroky vůči hlavě státu připomínající spíše pavlačové drby.

Tehdy kárná žaloba na Radka Vondráčka podána nebyla. Přesto podnět komora prověřovala a chtěla po Radku Vondráčkovi vyjádření. Přitom měla sama vyhodnotit, že ji to nepřísluší, protože nešlo o žádnou advokátní činnost. Mnozí advokáti ve své praxi kroutí hlavou nad tím, co policie, státní zastupitelství či jiné státní orgány prověřují a mrhají zbytečně veřejné peníze, když je od samého počátku zřejmé, že udání je zjevně nesmyslné. Zde to bylo podobné.

Svoboda projevu je pro všechny

Ústavní svoboda projevu advokáta je stejná jako každého občana, ať již je politicky aktivní či ne. Komora ji nemá právo omezovat.

Omezena může být podle Listiny základních práv a svobod jen zákonem. Komora však může vydávat pouhé stavovské předpisy, které nemají právní sílu zákona. Nemůže tedy jimi zasahovat do základních práv, včetně svobody projevu.

Čtete ZDE: Šéf Advokátní komory vyhrožuje: Nejste spokojeni s liberální demokracií? Nelíbí se vám orientace vlády na Brusel a Washington? Co odejít z advokacie? Chce Němec "vyakčňovat" nepodvolené právníky? Další Vítězný únor?

Po pádu komunistického režimu byla obnovena profesní samospráva u nás. Částečné obnovení advokátní samosprávy bylo v roce 1990, kdy však centralistický stát obnovil jen advokátní komoru v Praze a neumožnil obnovení komory v Brně, která byla zrušena

komunistickým režimem 1. ledna 1949. Tento důsledek přechodu totalitního státu na centralistický byl napraven pouze částečně zřízením pobočky advokátní komory v Brně roku 2005.

To má dopad i na svobodu advokátů. V případě obnovení principu platného od 19. století až do ovládnutí advokacie komunisty, jenž advokátní komory organizoval podle obvodů vrchních soudů, by mohl advokát formou změny sídla odejít z komory, která by působila jako prodloužená ruka vlády, do komory, která by neomezovala politickou svobodu svých členů. Takto mohli měnit advokáti členství v komoře ve federálním Československu v letech 1990-92, kdy existovala pražská komora pro Čechy, Moravu a Slezsko a bratislavská pro Slovensko, s možností výkonu advokacie na celém území Československa.

Nová feudalita? Ano

Václav Klaus při debatě o profesních komorách v Poslanecké sněmovně 22. 2. 2001 přirovnal profesní komory k novým feudalitám. Nesouhlasil jsem s ním a jako poslanec na jeho projev reagoval. Tehdy mne ani nenapadlo, že by vedení jakékoliv komory přistoupilo k sankčnímu řízení se svými členy kvůli jejich politickým názorům. Za současného vedení advokátní komory však opožděně přiznávám, že jsem se mýlil. Václav Klaus měl opět pravdu, jen ji řekl v době, kdy to ještě nebylo zřejmé.

Smysl a účel komor je v ochraně jejich členů před zvláštní výkonnou mocí při výkonu určitých povolání. Advokátní komora za současného vedení však předvádí opak. Snaží se omezit politické vyjadřování svých členů. Je dokonce papežšnější než papež. Představme si, že by ministr průmyslu a obchodu či jemu podřízené živnostenské úřady zahájili sankční řízení s nějakými představiteli opozice, kteří jsou zároveň živnostníky, za to, co napsali na facebooku. To by si vláda nedovolila. Dokonce i politický nejviditelnější předseda lékařské komory Milan Kubek si nedovolil lékaře vyzývat k

pozastavení lékařské praxe kvůli tomu, že vystupují proti vládě. Živnostníci by si něco takového od ministra nenechali líbit a stejně tak lékaři od Kubka. Neměli by si to nechat líbit ani advokáti.

Komora by se měla starat o něco jiného

K čemu je komora, která svobody nechrání, ale omezuje? To je lepší být bez komory a zavést v nich jen dobrovolné členství. Přece posláním advokátní komory je hájit profesní zájmy advokátů, ne zasahovat do jejich politického vyjádření a omezovat jejich svobodu projevu.

Srovnajme výsledky činnosti komory při potírání politické svobody advokátů s tím, co by skutečně měla dělat. Vždyť od roku 2013, kdy zvýšil advokátní tarif ministr spravedlnosti Pavel Blažek, se nezměnil advokátní tarif. Díky velké inflaci došlo k poškození zájmu části advokátů. Pokud někdo dělá obchodní případy, pak se jej to netýká, protože růstem inflace roste i finanční částka hodnoty sporu, z které se počítá advokátní odměna. Pokud však jde o zastoupení v trestním, správním a ústavním soudnictví, hodnota sporu je již od roku 2013 v rámci advokátního tarifu stejná. Za tu dobu se zvedla podstatně inflace, ale i platy soudců a státních zástupců. Jen advokátní tarif zůstal stejný.

Čtěte ZDE: Takhle si tu žijeme: Špióni "doporučí" vraždu. Vláda ji schválí. Firma Kůl v plotě ji provede. Justice vše přikryje. Jsme přece ve válce. Nebo zase ne? Fialovému pokrytectví soud potvrdil:

Ústava je (pro mocné) jen cár papíru

Pro srovnání soudce okresního soudu s praxí 9 let měl v roce 2013 měsíční plat 71 700 Kč a v roce 2023 plat 129 700 Kč (koeficient 1,14 a platová základna pro soudce 113 709 Kč). Platy soudců se k roku 2023 zvýšily na 180 % ve srovnání s platy soudců v roce 2013. Stejně narostly platy státních zástupců, které jsou jen o 10 % nižší než platy soudců.

Nemělo by se vedení advokátní komory spíše zajímat o toto a ne o politické projevy advokátů? Víím, že se připravuje změna, ale to je důsledek původního advokátního působení současného ministra spravedlnosti Pavla Blažka. Nepřipisuji to advokátní komoře. Konečně 10 let změnu za jiných ministrů neprosadila, a že jich bylo požehnaně.

Roste militarismus

Jsme v době vzrůstajícího militarismu. Ve zbrojních dodávkách se otáčí obrovské peníze, což dokresluje i závratný růst vojenských výdajů našeho zadluženého státu, i přestože máme velký rozpočtový schodek. Je pak logické, že část peněz ze zbrojení je věnována i na podporu války chtivých politiků či lobování za další a další zbrojní výdaje. Militarismu se mírová politika přičí, proto mírové politiky potírá.

Roste volání po militarismu školství formou branné výchovy ve školách, tak nechvalně známé z období do roku 1989, objevují se první hlasy o zavedení povinné vojenské služby. Zbrojaři mohou díky obrovským ziskům ovlivnit i média. Ptám se tedy, není vlastně útok na advokáta a mírového politika součástí tohoto růstu militarismu u nás? Vždyť i zbrojaři potřebují advokáty a platí je dobře. Nemohou se pak tito advokáti snažit zalíbit svým chlebodárcům tím, že se bude skrze advokátní komoru potlačovat mírová činnost jiných advokátů?

Už jen pro tento možný stín podezření je nutné, aby se advokátní komora jako veřejnoprávní mocenská organizace do politiky, ať již je militaristická či mírová, nemíchala. To mohou činit lidé, včetně advokátů, sami za sebe, nemá tu co dělat jakákoliv komora.

Nemlčet!

Boj proti porušování práva na svobodu projevu nejen advokátů a nejen těch politicky činných je bojem za všechny, kteří se nechtějí zítra probudit v totalitním státě. Jde o to, zda se spokojíme s tím, že vládní moc a její stoupenci mohou použít jakkoliv argument pro cokoliv.

I zde platí výrok Martina Niemöllera o vzrůstu moci nacistického státu: *“Když přišli nacisté pro komunisty, mlčel jsem; nebyl jsem přece komunist. Když zavírali sociální demokraty, mlčel jsem; nebyl jsem přece sociální demokrat. Když přišli pro odboráře, mlčel jsem; nebyl jsem přece odborář. Když přišli pro mě, nebyl už nikdo, kdo by se mě mohl zastat.”*

Inkviziční komoru, která sleduje a chce trestat, co advokáti ve své neadvokátní, tedy i politické činnosti dělají, co píšou a říkají, nepotřebujeme. Proto nemlčím a podporuji Jindřicha Rajchla v boji proti omezování ústavního práva na svobodu projevu. Jde o svobodu všech advokátů.

QP 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
